

OPWEKKING IN DE TIJD VAN JEZUS' WEDERKOMST (1) HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, het verhaal van de intocht van Jezus in Jeruzalem staat in elk van de vier evangelieën Mattheus, Markus, Lukas en Johannes beschreven. Hoe belangrijk is deze geschiedenis blijkbaar in Gods ogen. Het betreft het verhaal waarbij Jezus gezeten op een ezel vanaf het dorpje Bethanië, gelegen op de Olijfberg, de weg afdaalde naar Jeruzalem en via de Oostpoort de stad binnentrekt.

Vele bijbelonderzoekers zullen het er wel over eens zijn, dat deze geschiedenis profetisch licht werpt op de Wederkomst van Jezus. Het is daarom goed om de omstandigheden rond de intocht van Jezus in Jeruzalem eens te bestuderen. Ik wil dit doen in twee bijbelverkondigingen aan de hand van Joh. 12:1-19. Hierbij zal ik mij ook laten leiden door het geestelijk licht, dat wijlen brs. F.G. van Gessel en L.F. Noll over dit onderwerp ontvingen. Overigens wordt Jezus' intocht in Jeruzalem ook beschreven in Matt. 21:1-11, Mark. 11:1-11 en Luk. 19:28-44. Ik geef u in overweging om ook deze schriftgedeelten zorgvuldig te lezen, omdat Joh. 12:1-19 niet de volledige informatie over Jezus' intocht geeft.

Het schriftgedeelte Joh. 12:1-19 begint met de wondervolle aanbidding van Jezus door Maria. Maria woonde in Bethanië, een dorpje vlak bij Jeruzalem. Zij was ontzettend dankbaar, omdat Jezus zojuist haar broer Lazarus uit de dood had opgewekt. De positieve impact op de samenleving (vele Joden geloofden nu in Jezus) van dit onbegrijpelijke wonder was zo groot, dat de farizeërs nu niet alleen Jezus maar ook Lazarus wilden doden.

Daags na de aanbidding door Maria trok Jezus, gezeten op een ezel, van Bethanië naar de tempel in Jeruzalem. En een grote menigte reageerde opgetogen, want zij beschouwden en verwelkomden Jezus als de koning van Israël, Die hen nu zou verlossen. Zij juichten Hem toe en hun getuigenis was dat Jezus Degene was, Die Lazarus uit de dood had opgewekt. Dit wonder gaf voor hen de doorslag en met name daarom gingen zij Jezus tegemoet om Hem welkom in Jeruzalem te heten. Tot woede van de farizeërs en overpriesters.

Broeders en zusters, het is meteen duidelijk dat de bepalende omstandigheid rondom de hele geschiedenis juist de opwekking van Lazarus uit de dood was. Als dus de intocht van Jezus in Jeruzalem profetisch naar Zijn Wederkomst verwijst, dan is het ook duidelijk dat er in deze tijd sprake zal zijn van (het begin van) een geestelijke opwekking.

Hoewel de grote prediker en apostel Paulus spreekt van een geestelijke afval in de tijd waarin de antichrist zal worden geopenbaard en dus vlak voor Jezus' Wederkomst, zal er toch óók sprake zijn van het begin van de grote Opwekking, welke zich zal doorzetten tót in het 1000-jarige Vrederijk. Het tegelijkertijd bestaan van zowel een afval als een opwekking is niet met elkaar in tegenspraak. Want leert Openb. 22:11 ons niet juist, dat er in de laatste dagen twee geestelijke stromingen zullen zijn, een reine en heilige stroom én een vieze, pikzwarte, onreine stroming. Twee stromingen die zich juist in het laatste der dagen steeds meer van elkaar zullen verwijderen. Maar het is de grote vraag in welke stroming wij ons zullen bevinden.

We zullen nu lezen in Joh. 12:1-19 – *“1 Jezus dan kwam zes dagen voor het pascha te Bethanië, daar Lazarus was, die gestorven was geweest, welken Hij opgewekt had uit de doden. 2 Zij bereidden Hem dan aldaar een avondmaal, en Martha diende; en Lazarus was een van degenen, die met Hem aanzaten. 3 Maria dan, genomen hebbende een pond zalf van onvervalsten, zeer kostelijken nardus, heeft de voeten van Jezus gezalfd, en met haar haren Zijn voeten afgedroogd; en het huis werd vervuld van den reuk der zalf. 4 Zo zeide dan een van Zijn discipelen, namelijk Judas, Simons zoon, Iskariot, die Hem verraden zou: 5 Waarom is deze zalf niet verkocht voor driehonderd penningen, en den armen gegeven? 6 En dit zeide hij, niet omdat hij bezorgd was voor de armen, maar omdat hij een dief was, en de beurs had, en droeg hetgeen gegeven werd. 7 Jezus dan zeide: Laat af van haar; zij heeft dit bewaard tegen den dag Mijner begrafenis. 8 Want de armen hebt gijlieden altijd met*

u, maar Mij hebt gij niet altijd. 9 Een grote schare dan der Joden verstond, dat Hij aldaar was; en zij kwamen, niet alleen om Jezus' wil, maar opdat zij ook Lazarus zouden zien, dien Hij uit de doden opgewekt had. 10 En de overpriesters beraadslaagden, dat zij ook Lazarus doden zouden. 11 Want velen van de Joden gingen heen om zjinentwil, en geloofden in Jezus. 12 Des anderen daags, een grote schare, die tot het feest gekomen was, horende, dat Jezus naar Jeruzalem kwam, 13 Namen de takken van palmbomen, en gingen uit Hem tegemoet, en riepen: Hosanna! Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren, Hij, Die is de Koning Israëls! 14 En Jezus vond een jongen ezel, en zat daarop, gelijk geschreven is: 15 Vrees niet, gij dochter Sions, zie, uw Koning komt, zittende op het veulen ener ezelin. 16 Doch dit verstonden Zijn discipelen in het eerst niet; maar als Jezus verheerlijkt was, toen werden zij indachtig, dat dit van Hem geschreven was, en dat zij Hem dit gedaan hadden. 17 De schare dan, die met Hem was, getuigde dat Hij Lazarus uit het graf geroepen, en hem uit de doden opgewekt had. 18 Daarom ging ook de schare Hem tegemoet, overmits zij gehoord had, dat Hij dat teken gedaan had. 19 De Farizeën dan zeiden onder elkander: Ziet gij wel, dat gij gans niet vordert? Ziet, de gehele wereld gaat Hem na."

Broeders en zusters, we zullen nu stap voor stap enkele belangrijke van deze profetische geschiedenis bestuderen, waarbij we steeds in gedachten zullen houden dat het zowel een tijd van geestelijke opwekking betreft als de tijd van Jezus' Wederkomst.

Zoals reeds door mij werd opgemerkt, begint het verhaal met de aanbidding van Jezus door Maria. Zij aanbad hem met haar hele hart uit diepe dankbaarheid vanwege het wonder van de opwekking van haar broer Lazarus.

De eerste opmerking die ik wil plaatsen betreft de betekenis van de naam van Maria en haar positie. De vrouw Maria is een schaduwbeeld van degenen in de Gemeente van Christus, die ervan houden om aan Jezus' voeten te zitten en naar Zijn Woord te luisteren (Luk. 10:38-42). Desondanks betekende haar naam letterlijk "opstandig" of ook wel "bitter".

Maar waarom zou Maria (in schaduwbeeld) eigenlijk opstandig of verbitterd zijn, broeders en zusters? Voor het antwoord op deze vraag is de dood van Lazarus van belang en vervolgens de plaats waar de opwekking van Lazarus plaatsvond, namelijk in het dorpje Bethanië.

Maria was in zekere zin bitter en opstandig, omdat haar broer was gestorven en Jezus zelfs niet in de buurt was geweest (Joh. 11:32). Desondanks had zij Jezus toch lief.

Wat betekent dit in schaduwbeeld? Niet meer en niet minder dan dat de geestelijke dood in de gemeente heerste. Het is bitter dat kinderen Gods die Jezus liefhebben, toch wonen in een huis van geestelijke armoede en van onrijpe vruchten, in een huis waar de geestelijke dood heerst.

"Mijn lieve Jezus, waarom laat U toe dat er geestelijke dood in de gemeente heerst? Waar bent U, Jezus?" Broeders en zusters, voor een juist begrip: Maria was niet bitter op Jezus, zij was niet opstandig tegen Jezus. Maar de situatie bracht een zekere bitterheid in haar hart. Maria verlangde zo intens naar geestelijk leven in de gemeente, maar in plaats daarvan heerste er de dood. Er heerste geestelijke armoede en geestelijke dood. De betekenis van de naam Bethanië is dan ook "huis van armoede". In het geestelijke klimaat van zulk een gemeente worden er geen vruchten voor Jezus voortgebracht. En, broeders en zusters, in het Woord van God, de bijbel, staan geen toevalligheden! Want vlakbij Bethanië lag dan ook een ander dorpje, namelijk Bethfagé. Matt. 21:1 en Mark. 11:1 vermelden, dat de intocht van Jezus plaatsvond vanuit de dorpjes Bethfagé en Bethanië. De naam Bethfagé betekent "huis van onrijpe vijgen".

Maria was verbitterd over de dood van haar broer Lazarus en de afwezigheid van Jezus. In schaduwbeeld: in de tijd vlak voor de Wederkomst van Jezus op aarde zullen de ware, wedergeboren kinderen Gods diep, diep bedroefd zijn, omdat er zoveel geestelijke armoede in de gemeente heerst. Diepe droefheid kan leiden tot een zekere innerlijke bitterheid over de situatie. Omdat er geen geestelijk leven meer is. Zij zullen met tranen van berouw en

verdriet wenen aan de voeten van Jezus. We zien dit in het beeld van Maria toen zij wenend aan Jezus' voeten viel, nadat Hij eindelijk (maar God is nooit te laat!) was gearriveerd.

Joh. 11:32-33 – *“Maria dan, als zij kwam, waar Jezus was, en Hem zag, viel aan Zijn voeten, zeggende tot Hem: Heere, indien Gij hier geweest waart, zo ware mijn broeder niet gestorven. Jezus dan, als Hij haar zag wenen, en de Joden, die met haar kwamen, ook wenen, werd zeer bewogen in den geest, en ontroerde Zichzelve;”*

Als wij in diepe droefheid en berouw over de geestelijke verdorringgen in onze gemeente aan Jezus' voeten vallen, zal het grote wonder tóch geschieden. Dán zal het hart van Jezus worden bewogen. Joh. 11:35 – *“Jezus weende.”*

Jezus weende niet zozeer over het verdriet van Maria, maar over de dood van Lazarus en over de geestelijke achtergrond van zijn dood. Maar als Jezus' hart met ontferming wordt bewogen, dan zal Hij de geestelijk doden opwekken, zoals Hij Lazarus opwekte. Hij zal leven in de gemeente brengen. Hij zal opwekking in Zijn Lichaam, de Gemeente, brengen. De naam Lazarus betekent dan ook *“God helpt”*.

En deze opwekking, dit nieuwe leven zal een geweldige impact in het Lichaam van Christus hebben. Het zal resulteren in diepe, diepe dankbaarheid en hete tranen van vreugde en blijdschap. Het zal resulteren in volle zalen met van vreugde juichende kinderen Gods. Buiten zichzelf van vreugde, omdat Jezus hen heeft vrijgemaakt met Zijn Bloed. Het zal resulteren in heerlijke samenkomsten waar God's Heilige Geest machtig aanwezig is met Zijn kracht en Zijn zalving en waar heerlijke wonderen van inwendige en lichamelijke genezing zullen plaatsvinden.

En hiermee zijn we gearriveerd bij de wondervolle aanbidding van Jezus door Maria. Een aanbidding uit diepe, diepe dankbaarheid en adoratie. Haar hart vloeide over!

Als Gods leven in de gemeente komt door de werkingen van de Heilige Geest, dan zal de gemeente tot een diep zondebesef komen. Men zal zich realiseren hoe diep men verloren was door eigen zondeschuld. En men zal tot het besef komen, hoe onbegrijpelijk en oneindig groot Gods Genade en Liefde is. Dat God de Vader zelfs Zijn eigen geliefde Zoon Jezus Christus naar het kruis zond, om voor eeuwig verloren mensen te verlossen en tot leven te wekken. En wie dit beseft, wil slechts één ding doen, namelijk Jezus aanbidden met een intense dankbaarheid.

Dit is het profetische beeld in de aanbidding door Maria, broeders en zusters. Zij was zó dankbaar dat Lazarus weer leefde, dat zij álles wat zij bezat aan Jezus' voeten legde. Intens dankbaar vanwege de geestelijke opstanding in de gemeente, vanwege het nieuwe geestelijke leven dat haar lieve Heiland had gebracht.

Hoewel zij zeer waarschijnlijk beslist niet rijk zal zijn geweest, bracht zij een kruik met een pond zeer kostbare narduszalf met een waarde van driehonderd penningen (NB, het equivalent van een jaarsalaris van een arbeider) en zalfde daarmee Jezus' voeten. En een lieflijke geur vervulde het hele huis. Wat een geweldig beeld van de zalving van de Heilige Geest in de gemeente. Dán zal Zijn lieflijke geur de gemeente vullen. In Mark. 14:3 staat geschreven dat Maria de kruik brak. Ja, mijn broeders en zusters, als in onze gemeenten de harten voor Jezus worden gebroken, zullen er grote dingen in ons midden gaan gebeuren. Dan zal de gemeente ook geheel vrij worden van al het wereldse materialisme en in staat zijn om alles aan Jezus te geven.

Wat een geweldige opwekking zal er dan tot stand komen. En deze opwekking zal beginnen in de tijd vlak voor Jezus' Wederkomst, in de tijd van de eindtijdverdrukkingen, en zal tot een hoogtepunt komen in het 1000-jarige Vrederijk als alle volkeren der aarde zullen optrekken naar Jeruzalem om naar het Woord van God te luisteren.

Dat er vlak voor Jezus' Wederkomst een opwekking zal zijn, zien we uitgebeeld in de intocht van Jezus in Jeruzalem, welke begon vanaf het dorpje Bethanië gelegen op de Olijfberg. Want Jezus voer ook ten hemel vanaf de Olijfberg. En Hij zal ook op deze berg wederkomen. Luk. 24:50-51 – *“En Hij leidde hen buiten tot aan Bethanië, en Zijn handen opheffende, zegende Hij hen. En het geschiedde, als Hij hen zegende, dat Hij van hen scheidde, en werd opgenomen in den hemel.”*

Hand. 1:9-12 – *“En als Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen, daar zij het zagen, en een wolk nam Hem weg van hun ogen. En alzo zij hun ogen naar den hemel hielden, terwijl Hij heenvoer, ziet, twee mannen stonden bij hen in witte kleding; Welke ook zeiden: Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar den hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in den hemel, zal alzo komen, gelijkerwijs gij Hem naar den hemel hebt zien heenvaren. Toen keerden zij wederom naar Jeruzalem, van den berg, die genaamd wordt de Olijfberg, welke is nabij Jeruzalem, liggende van daar een sabbatsreize.”*

Jezus voer vanaf Bethanië op de Olijfberg ten hemel. En de twee engelen zeiden tegen de discipelen: *“Jezus zal nét zo komen, zoals jullie Hem naar de hemel hebben zien heenvaren.”* Dus Jezus komt weer terug op deze zelfde Olijfberg. Dit staat ook geschreven in Zach. 14:3-4a – *“En de HEERE zal uittrekken, en Hij zal strijden tegen die heidenen, gelijk ten dage als Hij gestreden heeft, ten dage des strijds. En Zijn voeten zullen te dien dage staan op den Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, tegen het oosten;*”

Geliefde broeders en zusters, Bethanië (maar ook Bethfagé) was een dorpje dat op de zuidelijke helling van de Olijfberg was gelegen aan de weg van Jeruzalem naar Jericho. Vanaf deze plek keek men over het Kidrondal heen naar de Oostpoort van de stadsmuur van Jeruzalem. Het was een prachtig uitzicht. De Oostpoort was de poort in de oostmuur van Jeruzalem, precies daar waar de stadsmuur en het oude tempelplein elkaar raakten. Als men door de Oostpoort de stad in ging, kwam men dus direct op het tempelplein uit. Toen Jezus door een juichende menigte werd binnengehaald (Joh. 12:12-19; Mark. 11:1-11), volgde Hij de weg vanaf Bethanië en arriveerde door de Oostpoort op het tempelplein.

Volgens de Joodse rabbijnen zal de Messias als de heerlijkheid des Heeren bij Zijn Komst eveneens door de Oostpoort Jeruzalem binnentrekken. Dit wordt profetisch uitgebeeld in Ezech. 43:1-2,4-7a – *“Toen leidde hij mij tot de poort, de poort, die den weg naar het oosten zag. En ziet, de heerlijkheid des Gods van Israël kwam van den weg naar het oosten; en Zijn stem was als het geruis van vele wateren, en de aarde werd verlicht van Zijn heerlijkheid.....
..... En de heerlijkheid des HEEREN kwam in het huis, door den weg der poort, die den weg naar het oosten zag. En de Geest nam mij op, en bracht mij in het binnenste voorhof; en ziet, de heerlijkheid des HEEREN had het huis vervuld. En ik hoorde Een, Die met mij sprak, uit het huis; en de man was bij mij, staande. En Hij zeide tot mij: Mensenkind! dit is de plaats Mijns troons, en de plaats der zolen Mijner voeten, alwaar Ik wonen zal in het midden der kinderen Israëls, in eeuwigheid;*”

Omdat Ezech. 43 handelt over de nieuwe (eindtijd-)tempel, slaat deze beschrijving beslist op de Wederkomst van Jezus.

Broeders en zusters, hoe duidelijk is dus de intocht van Jezus in Jeruzalem een profetisch beeld van Zijn Wederkomst en verschijning in Jeruzalem. Spoedig zal dit geschieden. Alle tekenen wijzen er op. Het zal een zware tijd worden van verdrukkingen voor met name de kinderen Gods en het Joodse volk. Maar het zal ook een heerlijke tijd van geestelijke opwekking zijn. Vele, eens zo vurige, maar nu geestelijke dode en vastgeroeste kinderen Gods zullen worden opgewekt en vernieuwd. En prijst God, vele nieuwe zielen zullen voor Jezus worden gewonnen. En wij allen zullen Jezus met gejuich binnenhalen als Hij komt. Naar deze tijd zien we met verlangen uit, broeders en zusters.

Moge onze Heiland u en mij deze week rijkelijk zegenen, Amen.

(wordt vervolgd)